No. 127. 1846.

VLISSINGSCHE COURANT

Vrijdag 23 October.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst a 10 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

K. VAN HULST EN HET JOURNAL DE LA HAYE.

—

Ook wij hadden de pen reeds opgevat tegen de ergerlijke artikels onlangs in het *Journal de la Haye* geplaatst; artikels, waarin de vervolgzucht der ministers tegen de onafhankelijke drukpers vergoêlijkt en het bloedige systheem van den kardinaal DE RICHELIEU als het ideaal eener welgezinde regering wordt aangeprezen. — Een ingezonden stuk, door eene geachte hand geschreven en geplaatst in de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* van Maandag 19. October, ontslaat ons van de onaangename taak om de walgelijke sophismen van het regeringsblad te weerleggen. Wij laten het artikel, waarin de schrijver zijne meening omtrent het regeringsblad, die ook geheel en al de onze is, op eene uitstekende wijze ontwikkelt, *onveranderd* hier volgen:

« Het fransche regeringsblad heeft de behoefte gevoeld, om eene apologie te leveren, van het weigeren van gratie aan K. VAN HULST. Het wijdt daaraan een in sommige opzigten merkwaardig artikel, waarop ik het oog van het algemeen wensch te vestigen, ten einde bij allen het inzigt te doen ontstaan der motieven, waarop die weigering, zoo als het *Journal* meent, berust.

« Het *Journal* gaat uit van de onderstelling, dat K. VAN HULST schuldig is. Weinigen zullen met het *Journal* die overtuiging deelen. Ja! de hoop, dat aan VAN HULST gratie zoude worden verleend, grondde zich juist daarop, dat VAN HULST NIET schuldig was aan het schrijven van het geïncrimineerde artikel, dat niet hij maar een ander de Troonrede had beoordeeld, en dat alleen in eene (misschien?) onjuiste opvatting der wet, in eene dwaling in regten, zijne veroordeeling hare aanleiding vond. De schuldige was en is bekend, maar het was en is de heer VAN HULST niet.

« Op deze overweging grondde zich de algemeene wensch, dat de koninklijke barmhartigheid genade voor regt zoude doen wedervaren. Men meende, dat juist hier de ware gelegenheid geboren was, dat juist hier een dier conflicten tusschen hetgeen vormelijk, regtens en wezenlijk onregt is, was ontstaan, waarin het regt van genade konde en moest tusschen beide treden. De vorst toch oefent juist dit verheven regt dan in zijne ware, eigenaardige beteekenis uit, wanneer de blinde geregtigheid den, niet voor de wet, maar voor de geheele maatschappij, onschuldige heeft getroffen. Dan eerst treedt de koning, de algemeene vertegenwoordiger der geheele maatschappij, als zoodanig op en in het regt van genade is hem het schoone voorregt gegeven, om eene hoogere geregtigheid te doen schitteren, dan die der wet; om de *summa injuria* van het *summum jus* weg te nemen en uit te wisschen.

« Wil dat zeggen, dat de vorst, als hij van dat verheven regt gebruik maakt, zich moet doen leiden, door andere overwegingen, dan die eigenlijk in de veroordeeling en in de betrekking van de daden des veroordeelde tot haar liggen? Moet hij zich doen leiden door willekeur of door denkbeelden van eene zoogenaamde *raison d'état*, zoo dikwerf en door absolutisten en door revolutionnairen tevens ingeroepen? Moet de koele bedenking van een nut, van een voordeel, door het al of niet verleenen van genade te verkrijgen, den koning besturen? Moet die vorstelijke regtvaardigheid, welke de (dikwerf noodzakelijke) feilen der regterlijke goed maakt, hare leidster zoeken bij de politieke meeningen van het oogenblik? O! dan ware immers de genade geene genade meer; dan ware zij een politiek middel, en als zoodanig de slavin van drift en stelselzucht; zij wier wezen is zich daarboven te verheffen, en *niets*, niets te zien dan den veroordeelde en zijne veroordeeling.

« Het «*Journal*» is van eene andere meening. Het *heil van den staat* moet, volgens hetzelve, bij het verleenen van gratie voorzitten. Niet de de veroordeelde en *zyn* heil, maar het staatsheil moet in aanmerking worden genomen. Alsof het heil van den staat iets meer vereischte, dan dat, hetzij door de wet, hetzij door 's Konings genade aan den onschuldigen regt geschiede! Maar zoo meent het *Journal* dit niet; het *heil* des staats, *de salus populi suprema lex esto*, hetgeen RICHELIEU in den mond had, is voor het *Journal*, zoo als het ook voor RICHELIEU was, het zegevieren van een politiek stelsel, niets meer.

« RICHELIEU en WILLEM II! Het absolutismus en ons constitutioneel rijk! Begrijpt het *Journal*, dat RICHELIEU als autoriteit voor zijne beweringen aanhaalt, niet, welk een verschil er is tusschen den wreeden kardinaal, die te vuur en te zwaard het absolutismus in Frankrijk grondvestte, wiens bloedige hand het protestantismus aldaar neêrsloeg, die de gruwelijke woorden op de lippen durfde nemen: « *quand une fois j'ai pris ma resolution, je vais droit à mon but, je renverse tout, je fauche tout, et ensuite je couvre tout de ma robe rouge,*" en den koning van Nederland?

« Zijn wij zoover, dat RICHELIEU aan WILLEM II als ter navolging wordt voorgesteld? Moet dat het stelsel van regeren zijn? Dan vergete men ook niet, dat het de terroristen van 1793 waren, die als echte kinderen van RICHELIEU, in de plaats van waarheid en regt ten voordeele van hun politiek stelsel, de spreuk aanwendden, dat het heil van den staat de hoogste wet is, en men zie toe, waarheen heerschzucht en onverstand ons brengen kunnen."

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

DUBLIN, den 12. October. Te midden van de akeligheid, die het in Ierland heerschend gebrek hier veroorzaakt, beleeft men toch ook somwijlen kluchten; zoo heeft men er onder anderen dezer dagen een gehad, ontstaan uit het verschil van twee kolonels omtrent de militaire tucht. De eerste, een vijand van tabak-rooken, hield inspectie over zijn regement, het toeval wil dat een der soldaten zijne muts latende vallen, er eene pijp uit komt rollen. De verontwaardigde kolonel laat onmiddellijk al de soldaten de mutsen afzetten, houdt inspectie over dezelve, vindt bijna in iedere eene pijp, en eischt van ieder soldaat dat hij de zijne op den grond aan stukken zal trappen, waaraan niet dan onder zwaar gemor werd voldaan.

Den volgenden dag hield ook de Kolonel *Paget*, een groot minnaar van tabak, inspectie over zijn regement, zijne afkeuring over de handelwijze van zijnen krijgsmakker te kennen willende geven, kommandeert hij: Halt! de *mutsen af*, dit gedaan zijnde, vervolgt hij: *Een ieder neme zyne pyp*, daarna onder in acht neming der behoorlijke tempo's, om zijne kommando's te zien volbrengen, gaat hij achtervolgend voort: *Stopt, Steekt aan, Rookt.* Onder de soldaten heeft dit een algemeen gelach en genoegen verwekt; maar de tabakschuwende kolonel is razend om de grap, en wie weet of de zaak er wel bij blijft.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 18. October. Men schrijft van het eiland Oleron, dat er sedert den storm van den 6. October eene zonderlinge gebeurtenis heeft plaats gehad. De in nieuwen tijd gebouwde haven van Dorchet de Saint Georges, is letterlijk van de zee afgescheiden. Een zandbank heeft zich aan den ingang gevormd en houdt drie schepen, welke zich bij den aanvang van den storm in de haven bevonden, ingesloten.

BELGIE.

— Wij lezen het volgende in de *Aelstenaar*:

Men schrijft ons uit het kanton Oosterzeele de volgende daadzaak, welke wij met moeite zouden gelooven, ware die niet door geloofwaardige personen bevestigd; « Niet lang geleden viel alhier een sterfgeval voor; de timmerman *C. V. D.* werd geroepen en nam de maat om de doodkist te maken, welke hij kort daarna ten sterfhuize bragt om er de stoffelijke overblijfselen van den overledene in te sluiten; maar de kist was te klein, en om geene andere te moeten maken, wat deed de kerel? *Als eenen onbeschroomden Turk* neemt hij een mes, snijdt het hoofd van het lijk, legt het nevens den romp, sluit de kist en vertrekt als of er niets gebeurd was. Eenige oogenblikken daarna komt de zuster van den overledenen in huis, vraagt om haren broeder nog eens te zien; men opent de kist. . . . Men verbeelde zich den indruk van dit tooneel op de ongelukkige zuster!"

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 19. October. Heden is de gewone Jaarlijksche Vergadering der Staten-Generaal, zittingjaar 1846–1847, door Z. M. den Koning, met de gebruikelijke plegtigheden, geopend, en wel met het houden der volgende Aanspraak:

EDEL MOGENDE HEEREN!

Bij het hervatten der belangrijke taak, welke door de Grondwet aan de Wetgevende Magt is opgedragen, verheugt het Mij, aan Uw Edel Mogenden op nieuw de verzekering te kunnen geven, dat Onze betrekkingen met de andere Mogendheden zich door goede verstandhouding kenmerken.

De onderhandelingen, met Rusland gevoerd, hebben het verlangde doel mogen bereiken, en de belangen der zoo aanzienlijke Nederlandsche scheepvaart op dat Keizerrijk zijn thans op de meest voldoende wijze gewaarborgd.

Eene overeenkomst, met Frankrijk aangegaan tot opheffing van scheepvaartregten op den Rijn, mag als eene nadere schrede beschouwd worden ter verkrijging eener algemeene vrijstelling van dien voornamen handelsweg.

Door het onlangs met Belgie gesloten traktaat van handel- en scheepvaart zijn de handelsbetrekkingen der beide Staten op eene billijke wijze geregeld, en, zoo veel doenlijk was, van belemmeringen ontheven.

De moeijelijkheden, welke onze handel met de Vereenigde Staten van Noord-Amerika heeft ondervonden, door de zware regten aldaar op het voornaamste onzer Koloniale producten gelegd, zijn op de meest wenschelijke wijze weggenomen.

Mijne bijzondere zorg blijft gewijd aan de welvaart der Overzeesche Bezittingen. Er hebben daar misgewassen plaats gehad, doch de uitzigten voor den nieuwen oogst waren gunstig.

Twee Vorsten van het eiland Bali hadden onze vlag beleedigd en de traktaten geschonden. De dapperheid onzer Zee- en Landmagt heeft dien euvelmoed beteugeld, het miskend gezag hersteld en de belangen van scheepvaart en handel verzekerd.

Beide deelen der Krijgsmagt hebben bij voortduring aanspraak op Mijne goedkeuring.

De versterking van het Zeewezen, door aanbouw van Stoom-Oorlogschepen, maakt het onderwerp van overwegingen uit.

De onderscheidene takken van het Binnenlandsch Bestuur gaan voort regelmatig te werken.

Omtrent den staat van het Onderwijs en de beoefening

DE SMOKKELAARS VAN PENMARCK.

(Vervolg van onze vorige.)

Bruno had zijne schuit sinds een half uur vastgelegd, toen Mattheus Kerloudic, de schoolmeester, Esteban aansprak, die in de avondkoelte wandelde, en hem gemeenzaam op den schouder kloppende, zeide hij:

« Goeden avond, edelman!"

De vreemdeling keerde zich om, rigtte trotsch zijn hoofd op, en antwoordde:

« Wat een zonderlinge zijt gij. Wat wilt gij?"

« Ik wenschte u wel eens te spreken, Esteban.

« Esteban!"

« Esteban Calvina."

De vreemdeling fronste het voorhoofd, zag Kerloudic met eenen wantrouwenden blik aan, verzekerde zich, of niemand hem kon zien, en den schoolmeester bij den kraag vattende, zeide hij hem:

« Gij zult mij zeggen, ellendeling! wie u dezen naam verraden heeft."

« Het is iemand, die zeer goed onderrigt is, gij komt van Gallicië, en gij zijt ter dood veroordeeld, omdat gij de goede dienaars van koning Ferdinand VII, en inzonderheid den kolonel Jago de Bandeira gehoond hebt."

« Wat wilt gij dan van mij? Verklaar u spoedig; wij zijn thans niet op de pachthoeve Tremeven"

« Ik kom u als vriend waarschuwen, sennor Calvina! dat gij in dit gehucht niet meer veilig zijt. Morgen zal waarschijnlijk het geregt te Lactudy aankomen."

« Onmogelijk!"

« Gij zult er mij meer van weten te zeggen," zeide vader Mattheus op zijne beide beenen slingerende, als eene chineesche pop, die in evenwigt komt.

De Spanjaard werd nadenkend. Zijn geheim was ontdekt. Jenny had het ongetwijfeld verraden. Deze gedachte schokte zijne ziel. Maar hij vergat voor een oogenblik zijn geschonden vertrouwen, zijne bedrogene liefde, al die verpletterende overdenkingen, welke op hem moesten nederkomen, wanneer het oogenblik van gevaar zou voorbij zijn. Hij trachtte bedaard zijnen overstand te leeren kennen. Welke slag van mensch had hij voor zich? Waarschijnlijk een bespieder. Maar wat zou er van hem worden, zonder steun, zonder hulp, in een onbekend en ongastvrij land. Calvina bad vuriglijk tot de Voorzienigheid, en op eenen vertrouwelijken toon zeide hij:

« Grijsaard! is het waar, dat gij medelijden hebt met de ongelukken van eenen volksverdediger?"

« Ja, sennor! ieder in het gehucht stelt belang in u."

« Geef mij dan raad."

De schoolmeester wreef zich over zijn voorhoofd, telde op zijne vingers, trok aan zijne onderlip, en hernam:

« Ik ken een uur van hier eenen vromen grijsaard, die u op mijne aanbeveling als een broeder zal ontvangen. Begeef u dadelijk naar hem toe; wanneer gij de kust volgt, zult gij weldra zijne armoedige woning ontdekken. Ieder vereert hier vader Anselmus. Voorzeker zal de policie bij hem niet aangaan. Het gevaar voorbij zijnde, zullen wij u bij de eerste gelegenheid laten vertrekken."

« Brave man! ik zal u mijne dankbaarheid toonen."

« Loop heen!" hernam de schoolmeester. Wanneer men eenen armen drommel uit de klaauwen van het geregt kan redden, is men genoeg beloond.

van Wetenschappen en Kunsten mag bij voortduring eene gunstige getuigenis gegeven worden.

Handel, scheepvaart en verdere ondernemingen van nijverheid werden over het geheel met levendigheid gedreven, doch de uitkomsten waren niet allen even gunstig, ten gevolge van oorzaken, waarvan de druk mede overal elders werd gevoeld. De vermeerderde uitvoer van sommige onzer voortbrengselen, sedert korten tijd ontstaan, kan, zoo voortgaande, voor onze landbouwers en handelaars groote voordeelen opleveren.

De rampen, welke het misgewas van een der voornaamste voedingsmiddelen had kunnen te weeg brengen, zijn boven alle verwachting gelenigd, zoowel door het zachte jaargetijde, hetwelk de Voorzienigheid heeft geschonken, als door de maatregelen, in overleg met Uw Edel Mogenden genomen, en door de meest lofwaardige algemeene medewerking.

Daar de oogst van het bedoelde gewas en van enkele andere veldvruchten ook in dit jaar minder overvloedig is geweest, is de aanvankelijke bestendiging der wettelijke bepalingen tot aanmoediging van den invoer van levensmiddelen raadzaam te achten, en zal zij een der eerste onderwerpen uitmaken, waarop de aandacht van U Edel Mogenden zal ingeroepen worden.

Door herhaalde hooge waterstanden op de rivieren, mitsgaders door hooge zeevloeden en stormen, zijn in den afgeloopen winter aanmerkelijke schaden veroorzaakt, waarin heeft moeten worden voorzien.

De verschillende maatregel, tot herstel van 's Rijks geldmiddelen aangewend, hebben alsnu hunne volkomene uitvoering verkregen. Zij hebben aan de verwachting beantwoord, of die zelfs overtroffen.

In de tegenwoordige Zitting zal de medewerking van U Edel Mogenden gevraagd worden tot vaststelling der begrootingen en der wet op de middelen voor het aanstaande tweejarig tijdvak, zoo mede tot verdere bevestiging van orde en vereenvoudiging in het geldelijk beheer.

De verbetering van het muntwezen heeft zeer aanmerkelijke vorderingen gemaakt, in die mate, dat het geheel herstel, binnen een niet ver verwijderd tijdsverloop met vertrouwen mag worden te gemoet gezien. Om nogtans ons muntstelsel op hechte grondslagen te doen rusten, worden er nog wettelijke bepalingen gevorderd, welke, zoo ik hoop in den loop dezer Zitting, aan U Edel Mogenden zullen kunnen aangeboden worden.

Er zullen alsmede in deze Zitting aan U Edel Mogenden worden ingediend ontwerpen van wet, bevattende het geheele wetboek van strafregt, waarbij acht geslagen is op de aanmerkingen, zoo wel laatstelijk als vroeger over dit onderwerp aan de Regering medegedeeld.

Zoodra ik zal hebben goedgekeurd de voordragten, welke ik binnen eenigen tijd te gemoet zie, betreffende het binnenlandsch bestuur, mitsgaders het te geven gevolg aan artikel 6 der Grondwet, zullen de daartoe betrekkelijke wets-ontworpen bij U Edel Mogenden ter overweging gebragt worden.

Zonder dat ik de overige wets-ontwerpen vermelde, welke uwe Vergadering zullen kunnen bezig houden, zal het aan U Edel Mogenden reeds gebleken zijn dat het niet aan gewigtigen arbeid zal ontbreken.

Wij allen, Edel Mogende Heeren, zullen daarbij slechts één doel voor oogen hebben: het waarachtig welzijn van het Vaderland. Om dat te bereiken zullen wij gewis onze vereenigde krachten inspannen, en wij zullen ons daarvan door niets laten aftrekken. Moge de Almagtige onze pogingen ondersteunen, en, ook door de vruchten van onze werkzaamheden, Zijnen zegen over Nederland uitstorten!

— Heden namiddag is van hier naar Hoorn vervoerd *P. A. de Haas*, die, ter zake van een in het Weekblad *de Ooyevaar* geplaatst artikel, tot twee jaren correctionele gevangenis is veroordeeld. Men weet, dat hij onlangs ook betrokken is geweest in het groote regtsgeding voor het geregtshof in Zuid-Holland gevoerd, doch door hetzelve werd vrijgesproken.

De Haas werd, aan een ander misdadiger in lompen gekleed, vastgeboeid over de straat geleid.

Den 20. Gisteren namiddag is *A. van Bevervoorde*, schrijver van de Weekbladen *Asmodée* en *de Burger*, naar de gevangenis geleid, om de twee maanden gevangenisstraf te ondergaan, waartoe hij is veroordeeld.

— Met leedwezen verneemt men, dat de Heer Mr. *A. J. van der Heim*, griffier van de Tweede Kamer, di. reeds sedert geruimen tijd, ernstig ongesteld is, en die onlangs naar Bonn vertrokken, doch Vrijdag-avond jl. alhier terug gekeerd was, thans op het uiterste ligt.

ZWOLLE, den 19. October. Gisteren heeft de Heer *van Hulst* zich bij den Heer procureur-generaal aangemeld, ten einde zijne gevangenisstraf te ondergaan; hij is dan ook terstond in het huis van burgerlijke en militaire verzekering opgenomen.

GOES, den 19. October. Men verneemt, dat de Raad onzer Stad zich andermaal tot Z. M. den Koning gewend heeft, om autorisatie te erlangen tot het afbreken der 's Heer Hendrikskinderenpoort, welke wegens oudheid in bouwvalligen en wel onherstelbaren toestand is.

— De razende zucht naar standbeelden schijnt aan de orde van den dag te zijn. Men zegt dat de ministers het voornemen hebben eene inteekening in hunne bureaux onder hunne bedienden te openen, om met de opbrengst van die inzameling het standbeeld van elken minister te doen vervaardigen. Wij hopen dat het plan ten uitvoer zal kunnen worden gebragt. Dat de standbeelden in het Haagsche bosch zouden worden opgerigt, en ieder een' God uit de fabelleer zoude voorstellen, verdiend minder geloof.

MENGELINGEN.

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Geeft met verschuldigde eerbied te kennen F. W. C. LINCK, grondeigenaar, zonder beroep, wonende te Naarden.

Op den 24. febr. 1845 verwittigde ik U Edel Mogenden, welke veranderingen ik zoo al in onze gebrekkige grondwet oorbaar achtte, en terwijl ik den bijstand Gods over U Edel Mogenden afsmeekte, riep ik U Edel Mogenden toe: « opent uwe oogen gij volksvertegenwoordigers, « handelt niet in den geest van den man in eere, Mr. « PIETER VAN AKERLAKEN, die wel eens zeide: « « zij die « geen geld hebben, kunnen het bij anderen gaan leenen!" " « Daarbij nam ik de vrijheid U Edel Mogenden dringend te « verzoeken, tot het daarstellen der bovenvermelde grond- « wetsherziening, tot hervorming, te willen medewerken, « opdat het nederlandsche volk en de ondergeteekende, « vader van elf levende kinderen, aan U Edel Mogenden « dank mogten wijten, dat de rust van den Staat, de « onwankelbaarheid van den troon, de vrijheid en wel- « vaart der burgers voor de toekomst gewaarborgd zijn!"

Het gevolg mijner smeekingen was, helaas! voor den ondergeteekende en voor de geheele Natie, niets meer dan bittere teleurstelling!

Sedert zijn ruim 1½ jaren met den stroom des tijds vervlogen; van alle kanten zijn verzoekschriften aan het adres van WILLEM DEN TWEEDEN ingezonden, maar steeds vruchteloos gebleven. Daarbij bestaat bij de ingezetenen nog de vrees dat onze tegenwoordige regeringsmannen wel zullen zorgen dat onze petitiën den koning *niet* geworden; en overzulks heeft de minister van finantiën het van zich kunnen verkrijgen, bij missive van den 7. Sept. jl., No. 25, openlijk bekend te maken; « dat, uit hoofde in sommige stre- « ken men in vrij hoogen graad misgewas der rogge, en « tevens ook misgewas der aardappelen ondervonden heeft, « voor beide rampen de belanghebbende thans volstrekt op « geene kwijtschelding of afslag van grondbelasting reke- « nen kunnen, zich beroepende op zekere bestaande veror- « deningen (zonder van den inhoud derzelve eenigzins te « durven gewag maken), waarbij de wet evenmin eenige « gunst doet genieten, als zij bij buitengewoon rijke oog- « sten meer belasting vordert;" — waarlijk een niet minder dan streelend berigt, kenbaar gemaakt aan eene natie, die altijd goed genoeg is om bestaande *te korten* aan te zuiveren; mijns inziens brengt de heer VAN HALL door deze handelwijze de regering (zoo goed als kwaad) nog meer in minachting bij de ingezetenen!

De gezegde minister schijnt door belemmeringen, *chicanes* en vervolgingen, de vrijzinnige drukpers te willen aan den band leggen, en van zijne luimen afhankelijk maken, gelijk er dan ook, zoo als ik verneem, in 's Gravenhage een register, genaamd: *het zwarte boek*, is aangelegd, waarin zeker meer dan 10,000 (zegge *tien duizend*) eerlijke namen staan opgeteekend, van onderteekenaren van de petitie tot ondersteuning der grondwetshervorming, als zijnde een klein spichtig mannetje belast met de bijhouding van hetzelve; bijgevolg, militairen en goede eerlijke ambtenaren durven hunne stem niet verheffen, op verbeurte van ontzetting van hunnen post of ambtsbetrekking, anders zoude het getal der bovenbedoelde solicitanten meer dan *tienvoudig* vermeerderd zijn!

De heer VAN HALL met zijne trawanten mogen zich uitputten om degenen, die eenig doorzigt en eenige onafhankelijkheid van karakter bezitten, zoo veel als immer mogelijk, te bemoeijelijken, (zoo als Z. Exc. zich eens onvoorzigtiglijk jegens het waardige lid, den Edelmogenden heer VAN DAM VAN ISSELT uitliet): — steeds de waardigheid voor U Edel Mogenden in het oog houdende, mogt ik mij in geenen deele van de onhebbelijke taal eens hooggeplaatsen staatsambtenaars bedienen, — echter kan ik het voor U Edel Mogenden niet verzwijgen dat in mijne *Staatkundige Tooverlantaarn* staat te lezen: « de heer LUZAC in de och- « tendzitting van den 28. mei 1845 het laatst het woord had « gevoerd, en gesproken met al de kracht die een schoon « talent, een scherp oordeel, en eene diepe overtuiging « schenken. Zijne woorden hadden indruk gemaakt, zelfs « op den minister van finantiën. Bij het verlaten van de « raadzaal riep hij (VAN HALL) zijnen ambtgenoot BAUD (alias « hertog der *dwaling*) de woorden toe: « « LUZAC was « « goed, he? maar het zal hem toch geen bliksem hel- « « pen!""

Aan Z. M. den Koning heb ik, een paar maanden geleden, onbewimpeld te kennen gegeven, « dat het zóó niet « langer kan blijven, dat ik mij, om gemotiveerde rede- « nen, te regt onder de banier der *misnoegden*, *moedeloozen* « en *wrevelige* schare; dat bij eene *algemeene* opschudding « de vorst wel zijne kroon verliezen kunne."

Aan mijne medeingezetenen heb ik onlangs in het weekblad *de Burger* openlijk medegedeeld, « dat wij onze consti- « tutionele regten tot *den dood toe* dienen te verdedigen; « en, ter bereiking van onzer aller billijke en regtmatige « verlangen heb ik mijne geringe diensten aangeboden."

„Ons toekomstig lot hangt geheel en al van den vasten wil der Tweede Kamer af; zeer gemakkelijk zijn onze kluisters, waarmede de nederlandsche POTIFAR of PHARAO ons zoo deerlijk teistert, te slaken; onder de leus: « geene *voldoende* grondwetshervorming, — geene *toestemming* meer tot *belasting* op de ingezetenen," zullen onze tegenwoordige regeringsmannen van hunne *dwaling* op het *regte* spoor teruggebragt worden!!!

Ontvangt hiermede, Edelmogende Heeren, de hartelijke toezeggingen dat de rekwestrant, vereenigd met alle weldenkende ingezetenen, niets vuriger wenscht, dan dat, door U Edel Mogenden's magtigen invloed, de voordragt tot grondwetshervorming, door de regering zelve, aan de vertegenwoordiging der natie, aangeboden worde, ter voorkoming van onberekenbare onheilen, welke uit eene halsstarrige weigering ontegenzeggelijk moeten voortspruiten.

God behoede Nederland en den Koning!

NAARDEN, 6. October 1846. 't Welk doende, enz.

(*get.*) F. W. G. LINCK.

Ontplofbare boomwol.

Zoude BARTHOLD SWARTZ, over omtrent vijf eeuwen geleden, wel gedacht hebben, dat men in 1846 een ander middel zoude uitvinden, hetwelk bij deszelfs ontploffing een meer ontzettend vermogen dan het buskruid schijnt te bezitten: voorzeker neen! het was bij de ontkiemende vorderingen in de natuur- en scheikunde, niet te bevroeden, dat men, later, door den fakkel dier wetenschappen voorgelicht, het katoen, door eenvoudige verbinding, nog een grooter vermogen dan het buskruid zoude mededeelen.

Hoogst gewigtig is deze ontdekking of liever de gelukkige toepassing der theorie. — Vordert de omgang met of de behandeling van het tot heden gebruikte buskruid, ter voorkoming van onheilen, waarvan de ervaring nog dagelijks, de schrikkelijkste voorbeelden oplevert, voorzigtigheid, met niet minder ja met meer zorg, zal men het voor ontploffen toebereide katoen moeten behandelen; want behalve de voorzorgen, die men bezigt, om het buskruid niet ontijdig te doen ontvlammen, zal men nog bijzonder, en wel bepaaldelijk daarvoor behooren te waken, dat niet bij vergissing, het geprepareerde katoen worde verwerkt voor vrouwen onderbroeken enz. enz.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 22. October. Sedert den 20. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Antelope, J. Melcher, Havannah, suiker; Aurora, A. Troensegaand, Hamburg, graan; de Maria, T. de Corter, Liverpool, klipzout.

— Het Amerikaansch schip Vespasiaan, hetwelk gisteren op de Bank of de punt der Walvischstaart bij het uitzeilen was vast geraakt, is aldaar steeds zittende.

BATH, den 17 October. Gedurende de maand September 1846, zijn aan het kantoor van In- en Uitklaring, Expeditie en betaling alhier, de navolgende schepen.

Uitgeklaard: 16 met haard- en boontroosch, 2 met koehaar, 52 met gerst, 4 met houtwerk, 6 met biezen en hoepels, 2 met huiden, 1 met jenever, 6 met kaas, 14 met secreetmest, 13 met koolzaad, 6 met stroo, 10 met koffij, 5 met tabak, 12 met vaatwerk, 6 met schapenwol, 4 met passagiers, 2 met meekrap, 2 met drooge visch, 4 met zoute visch, 4 met haring, 3 met meubelen, 2 met varkens, 63 met stukgoederen en 237 ledige schepen; te zamen 452, waarvan 337 onder Nederlandsche- en 115 onder Belgische vlag, 245 geladene visch- en mosselschepen, alsmede 35 stoombooten.

Ingeklaard: 172 met steenkolen, 80 met zinksteen, 8 met straatkeijen, 3 met suiker, 41 met stukgoed, 2 met huiden, 12 met rogge, 5 met water, 3 met stoelen, 3 met bier, 5 met potaarde, 2 met spijkers, 6 met houtwerk, 3 met passagiers en 95 ledige schepen; te zamen 440, waarvan 327 onder Nederlandsche- en 113 onder Belgische vlag, 205 ledige visch- en mosselschepen, alsmede 78 stoombooten.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

22 October 1846.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
O. Z. Tarwe (1845)	- 10 75	W. Paardenboonen	f 8 25
N. dito dito	- 11 25	W. Gr. Erwten	- 12 25
O. Walch. Tarwe (1845)	- 11 00	W. Witte dito	-
Nieuwe dito	- 10 50	Z. Paardenboonen	- 8 00
O. Rogge (1845)	- 9 60	N. Z. Gr. Erwten	- 11 85
N. dito	- 9 75	W. Koolzaad	- [illegible]25
Winter garst (1845)	- 6 50	Zomer dito	-
Zomergarst	- 6,00	Raapolie	f 34 60 p. v.
Haver	-	Patentolie	- 36.00 -
Boekweit	-	Lijnolie	- 34 00 -
W. Witteboonen	- 10 25	Lijnkoeken f 11.00 de 104 st.	
Dito Bruineboonen	- 13.00	Raapkoeken	-

Met alle regt hadden de sluikhandelaars voorzien, dat het geregt voornemens was deze kust te bezoeken, want Bruno, na zijne schuit verlaten te hebben, had naauwelijks zijne goederen en wapenen geborgen, of het gehucht Lacindy was omsingeld. Het was twee ure in den morgenstond. De luitenant der gendarmen, de expeditie aanvoerende, nam eenige mannen met zich, vroeg de bevelen van den procureur-generaal, dien tien agenten van policie of tolbeambten vergezelden, en eene hut aanwijzende, die als het ware aan de rots hing, zeide hij:

« Eerst naar dat giereunest."

De manschappen stelden zich in beweging en bleven stilhouden voor de aangewezene hut. Zij behoorde aan Graindemer.

Een tolbeambte klopte hard aan. De smokkelaar ontwaakt, springt uit zijn bed, en een venster half openende, vraagt hij.

« Wie klopt daar zoo laat?"

En zonder antwoord af te wachten, loopt hij naar het bed zijner moeder, en schreeuwt haar aan het oor:

« Oude! word wakker! de gabelous!"

Françoise rigt zich onwillekeurig op.

« De gabelous!" hernam zij. « Heilige Maagd! en het kistje met kant is nog hier. Berg het onder den kleinen oven."

« Hola! zal men opendoen?" vroeg men van buiten, en twee geweldige slagen met de kolf van het geweer deden het huisje schudden.

« Duizend donders!" brulde Graindemer, « het wil er niet onder. — Ik vraag u verschooning, mijne heeren!" vervolgde hij, zich naar het venster keerende, « ik steek mijne lamp aan."

« Moeder! sta toch op; er zijn er wel twintig. Berg dan deze vervloekte doos, of wij zijn verloren."

Het kistje was eindelijk verdwenen, en de deur van den kleinen oven gesloten. Graindemer gaat naar beneden, ligt het groote stuk hout af, dat den toegang zijner hut sluit, en zijne hand aan zijne muts slaande; vraagt hij op eene beleefde wijze:

« Wat is er van uwe dienst, mijne heeren?"

« Dat zult gij vernemen," antwoordde de luitenant.

Men maakte zich van hem meester; overal werden schildwachten uitgezet, met bevel om op den eerste den besten te schieten, die beproeven zou te ontvlugten. De magistraat klimt de ladder op, die naar de bovenverdieping geleidt, en legt zijne papieren op de tafel neder, terwijl de agenten der policie Françoise doen opstaan, en haren stroozak onderzoeken.

Alles werd in de hut van den smokkelaar spoedig en naauwkeurig doorsnuffeld, maar te vergeefs. Men moest die oude eens gezien hebben, hoe haar oog fonkelde, terwijl zij deze huiszoekers volgde, die zoo geheel tegen hare gewoonte van orde handelden. Men moest eens gehoord hebben, hoe zij zuchtte, wanneer zij weder eene andere lade opende.

« Naar den duivel met die tooverheks!" zeide eindelijk de chef der spionnen, verbitterd over de nutteloosheid van zijne nasporingen. « Hola, neef Croisette! eer gij naar beneden gaat, moet gij de balken en muren van dit krot eens goed nazien."

Hij, tot wien deze woorden gerigt werden, was een man, van eene rijzige gestalte, met bleeke wangen, wijde neusgaten, uitpuilende oogen, een waar toonbeeld van eenen agent van policie, geborsteld, gepoetst, netjes gedast, met eene kale broek, een hoed met ingeslagen bodem. Deze legde een bewonderenswaardig talent aan den dag, hij begon de zoldering en den vloer na te zien, klopte tegen de muren, en kroop eindelijk als eene kat bij den haard. Hij ontdekte den kleinen oven, sloeg zijne hand aan de klink der deur, die dezelve sloot, en zag Bruno aan. De visscher verbleekte. Croisette opende, haalde het kistje er uit, en bragt hetzelve bij den procureur-generaal; terwijl hij het geliefde woord der geleerden en spionnen herhaalde: « Ik heb het gevonden."

(Vervolg hierna.)

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.